Підкину монету: мигне
Й на камені ляже віконцем,

Коли ти розлюбиш мене,
Я хочу, щоб сяяло сонце.

Щоб місто діждалось тепла,
І м'яко світилась природа,
Й мене тихо вдалеч несла
По вулиці хвиля народу.

Я дуже знеміг від зими,
Зажурені очі незвикло:
Все, чим опечалені ми,
Здається, народжене взимку.

Щоб впала облога біди
І пута найтяжчої туги,
Нехай розквітають сади
В далеких і ближніх округах.

Хай літо стоїть на землі,
Як скажеш мені: — Не кохаю..

Монета лежить на орлі...
На щастя чи лихо — не знаю.